

Såfremt maximumsbeløbet for *statsgarantien* for de af Fiskeribanken optagne lån for højes fra det i fiskeribanklovens § 3 nu fastsatte maximum på 30 mill. kr. til 100 mill. kr., der skal dække både de af banken hidtil optagne lån og bankens fremtidige udstedelse af kasseobligationer, vil banken blive i stand til fra ordningens ikrafttræden at udlåne i alt 14-15 mill. kr. årligt.

Det bemærkes herved, at de af Fiskeribanken hidtil optagne lån vil være afviklet, inden udlånet efter det heromhandlede forslag vil være nået op på maximum, således at statsgarantien på intet tidspunkt vil overstige de nævnte 100 mill. kr.

Med hensyn til Fiskeribankens *grundfond* henvises til bemærkningerne foran pag. 16-17.

Med hensyn til forslagetets økonomiske virkninger for Fiskeribankens *reservefond* bemærkes:

Fiskeribankens nuværende reservefond, der som anført foran pag. 17 pr. 1. april 1958 udgjorde ca. 1 mill. kr., skal tjene både som sikkerhed for bankens forpligtelser efter den fremtidige ordning og efter den nugældende ordning, herunder som sikkerhed for de af banken hidtil optagne lån, ligesom tab på lån, bevilget efter den nugældende ordning, må dækkes af den bestående reservefond.

Efterhånden som de af banken nu optagne lån indløses, vil reservefonden kunne overgå til helt at tjene som sikkerhed for kasseobligationer og udlån efter den udvidede låneordning.

Ved et skøn over reservefondens størrelse og vækst efter 30 terminers forløb, på hvilket tidspunkt bankens udlånsmasse bliver konstant, således at reservefondens maximale risiko også bliver konstant, må man gå ud fra reservefondens nuværende størrelse og tage hensyn til:

1) de nødvendige hensættelser til imødegåelse af tab,

2) en skønnet forrentning af reservefondens kapital.

Går man ud fra, at $\frac{1}{4}$ pct. p. a. af den til enhver tid værende udlånsrestgæld medgår til dækning af tab, hvilket vil være mindst 4-5 gange større end nødvendigt efter de hidtidige erfaringer med hensyn til tab både på fiskeribanklån og statslån til fiskeriet, og hvis man regner med at kunne opnå 5 pct. årlig forrentning af reservefondens kapital, kan den oprindelige reservefond på ca. 1 mill. kr. + indgåede reservefondsbidrag af udlån efter 30 terminers forløb anslås til at udgøre ca. 4 mill. kr.

Af reservefondens kapital vil en del være bundet i de foran pag. 14-15 og pag. 17 omhandlede forskudsvisse udredninger af forskellen mellem forfaldne beløb til udtrækning af kasseobligationer og de i de samme terminer indgåede afdrag. Reservefonden vil kunne dække dels det pag. 15 omhandlede forskelsbeløb på ikke over $\frac{1}{2}$ pct. af hovedstolsbeløbet, ca. 198 mill. kr. =

ca. 1 000 000 kr.

dels henstandsgivning med

4 terminer for 10 pct. af de løbende lån, hvilket maksimalt for en samlet hovedstol på 198 mill.

kr. vil udgøre ca. 2 600 000 kr.

I alt ca. 3 600 000 kr.

Det bemærkes herved, at en henstandsgivning som den anførte i væsentlig grad vil overstige det efter hidtidige erfaringer for både fiskeribanklån og statslån sandsynligt nødvendige.

Efter 30 terminers forløb vil reservefondens indtægter og udgifter kunne anslås til følgende beløb ved et årligt udlån på 14-15 mill. kr.:

Indtægter:	a) 5 pct. p. a. af reservefondens kapital på 4 mill. kr.	200 000 kr.
	b) reservefondsbidrag på $\frac{1}{4}$ pct. p. a. af den konstante hovedstol på 198,0 mill. kr.	500 000 -
		<u>700 000 kr.</u>
Udgifter:	udgifter til dækning af tab ($\frac{1}{4}$ pct. af restgælden ca. 100 mill. kr.)	250 000 -
		til rest 450 000 kr.,
	hvoraf kan dækkes bankens administrationsudgifter, der ikke kan antages at ville overstige	300 000 -
		<u>Herefter overskud 150 000 kr.</u>